

Karter, Czeka za

Nie ma oni, jest tylko ona i on
Ona dobra żona choć wciąż obrażona
Bo to on przecież jest zÞy, nie zna bieli
I dziś wcale nie musi się zÞościć ż
On miał dość pieniędzy, ona miała doż
Wzrok na swym ciele, więc szukała chÞodnego wyroku
I w niewiele, bo w tydzień znalazęa dwÞoacute;ch
Co razem tworzyli jedność często trafiając do gazet
Nie pytaj o twarze, nie pytaj, bo to na marne
Ona w obawie wolała przed niż po sprawie
Przelać pieniądze i czekać na to co dalej
Wtedy już nie tylko mąż wpędzał w zakć
Upierdliwe tykanie plus jeszcze kilka wskazęoacute;wek
O ktÞrej i gdzie plus skrÞoacute;t tego jak umrze mąż
Ich dwÞoacute;ch, jeden snajper na dachu
Drugi wtopiony w tÞum daje mu znak do strzału
Piątek, centrum, samo południe
Ona na rogu kwiaciarni, on - zaraz znajdą go w tÞumie
On miał być, ona w brÞzowym pęaszczu czeka
Jak typ na dachu, lecz typ pociąga za spust, strzela
Oni młodzi po przejściach
Każde z nich przeszęo więcej niż Forest Gump
I nieważne czy świat pędzi, oni chcą biec gdy wszystko
Oni stoją gdy świat pędzi, bo wedÞug nich sÞapiesz
Jej głos i jego sÞowo, ty skup się a złapiesz
Bez głosowania, bez obietnic, to daje masakrę
Oni, coś jak romans bez zarzutu
Zgubili puste słowa gdzieś w zaułku
On młody romantyk, młody jak antyk
Czterdziesści wiekÞoacute;w temu, dziś chodzi jak starty wosk
Bo co krok to podskok i to nie przez młodość
Po prostu szczęśliwi tak chodzę
Typy połÞoacute;wkę pijł na raz, on na trzy zmiany tyra jak
Z drugą połÞoacute;wkę patrzy na nich, razem ś
Planują, po prostu sł razem
On ma pierścionek dla niej, może go w końcu pokarze
Może dziś, jest piątek, południe
On w centrum z pierścionkiem czeka uciekając od stresu
Nie ma jej, za to jest kobieta w brÞzowym pęaszczu
Może ma zegarek
, więc podchodzię nie tracąc czasu
Oto i on i ona, śmieją się
Na co dzień chce ją w swych ramionach mież
SamobÞoacute;jstwo to wieczność, wiesz co?
On woli dożywocie za morderstwo, za tÞ przyjemność
Pamięta jak swoją miłość pomijałŁyk za łykiem, kaędą wspÞoacute;lną
Dziesść lat pÞoacute;źniej trafią na super pustÞ
Od ktÞrej z pieniędzmi było trudno uciec
Jest piątek, on ma 45 lat
WspÞoacute;lnika w tÞumie i czeka na dachu na znak
Centrum, samo południe, na rogu kwiaciarni
Stoi klientka w brÞzowym pęaszczu co młża nie trawi
Mają go zabić, on z dachu to potrafi
Słyszy znak, czeka za żoną, wspÞoacute;lnik sprawdził
On go zauważżył jak czaił się za nią, za ł
W końcu strzela, trafią, uwierz na słowo
Słowo - czÞsto je można źle zrozumieŃ
Słowo czÞsto jest powodem zÞych posunięonę
Skup się czekał, znaczy na żonę
I tu zaczyna się problem
Gdy wspÞoacute;ł dojrzaą męża ofiarł
Jak podpierał kwiaciarnię na rogu dalej
Dał znak snajperowi, że mąż czeka

Snajper zrozumiał, że to ten przed któzym stoi kobieta
W brązowym płaszczu, nasz Romeo miał pecha
Chciał spytać o czas, ale poszło coś nie tak
Jego przeszłość była jak kula u nogi
Teraz ma kolejną, której nie da się wybić z gł
Stać za kimś, a czekać na kogoś
Niby róoacute;żnica, ale sam osądź jaki to błŻ
aden powiedzieć by można
Tutaj to był początek końca